

Bratia a sestry,

v Biblii sa veľmi často stretávame so slovami ako proroctvá alebo prorok. Bolo by veľmi jednoduché povedať, že hlavným cieľom proroctva bolo opísať budúce udalosti. Biblické proroctvo si nemáme zamieňať s veštením. Je pravda, že proroctvá sa týkajú budúcnosti, ale proroci v prvom rade oznamovali Božiu vôľu. Boh zjavoval svoju vôľu konkrétnym ľuďom a jedným z nich bol aj Micheáš. Slová, ktoré sú základom tejto kázne, zaznamenal Micheáš vo svojej krátkej prorockej knihe. V rovnakom čase ako Micheáš pôsobil aj prorok Izaiáš. Bolo to v 8. stor. pred Kristom. Už vtedy bola hlásaná zvesť o Ježišovi Kristovi.

Micheáš napísal, že z Betlehema bude pochádzať vládca, ktorého pôvod je v praveku, v časoch večnosti. Teda dozvedáme sa tri informácie. 1) Bude pochádzať z Betlehema 2) Jeho pôvod bude v časovom nedohľadne, dokonca v predčasovej večnosti. 3) Bude to vládca.

Božie slovo vyjavené skrze proroka Micheáša sa naozaj naplnilo. Ježiš Kristus sa narodil v Betleheme. Betlehem bolo malé mestečko. Tak aj Ježišov príchod na svet nebol veľkolepý. Ježiš je všemohúci Vládca, ale na svet neprišiel v sláve a nádhere. Narodil sa na jednoduchom mieste a prišli ho pozdraviť iba mudrci a prostí pastieri.

Ježiš sa stal človekom, ale Jeho pôvod je vo večnosti. V Ježišovi Kristovi prišiel na svet Boh. Medzi ľuďmi sa narodil živý a mocný Boh. Ježiš je Syn, Hospodin je Otec a spolu tvoria jednotu. Nikdy úplne neporozumieme vzťahu a spojeniu medzi Bohom Otcem a Bohom Synom, ale veríme a vyznávame, že Ježiš je Pán a Boh. Ježiš bol už vtedy, keď ešte nebol ani čas ani svet. Svedectvo o tom nachádzame v Biblii aj na iných miestach. Boží plán spásy bol zakotvený ešte pred počiatkom sveta. V Liste Filipským je napísané, že Pán Ježiš svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa svojej hodnosti, vzal na seba podobu služobníka a zjavil sa v ľudskom tele. Ježiš má božský pôvod, ale vzdal sa na čas svoje slávy a prijal ľudské telo. Ježiš je večný Pán. V Liste Židom sa píše, že Ježiš je ten istý včera, dnes i naveky.

Keď si pripomíname Ježišovo narodenie, nesmieme zabúdať na to, že Ježiš nezačal existovať až svojím narodením, ale Jeho pôvod je v nedohľadne. Ježiš nemá začiatok ani koniec. Dá sa celkom presne datovať iba čas Jeho pozemského pôsobenia. Ježiš prijal ľudské telo a stal sa plným človekom. V jednom vierovyznaní sa o Kristovi hovorí, že je pravý Boh a pravý človek. Ježiš nielen, že bol v tele, ale bol skutočný človek. Prežíval bolesť a radosť. Presne tak ako my. Ježišovým narodením sa začalo Božie spasiteľské dielo, ktoré bolo dokonané na kríži a potvrdené Kristovým zmŕtvychvstaním.

Ježiš netúžil po verejnom obdive a nebažil ani po náboženskej a ani po politickej moci. Predsa však už prorok Micheáš o Kristovi napísal, že bude vládca. Keď mudrci hľadali miesto Ježišovho narodenia, kráľovi Herodesovi povedali, že hľadajú Kráľa.

Ježiš je skutočne naším Kráľom a Vládcom, ale v inom zmysle ako akýkoľvek kráľ alebo vládca. Pán Ježiš je vládca nad všetkým. Ježiš je Pán aj nad životom a smrťou.

Micheáš píše v súvislosti s Ježišovým príchodom o pokoji. „Zastane si a bude pást mocou Hospodinovou a velebnosťou mena svojho Boha, Hospodina. I budú pokojne bývať, lebo On bude veľký až do končín zeme.“ Keď počujeme slovo pokoj, môže to v nás vyvolať negatívny pocit. Zvykneme hovoriť vetu: „Dajte mi pokoj!“ Myslíme tým to, aby nás druhí neotravovali.

Slovo pokoj má v biblickej terminológii hlbší význam. Starozákonný výraz pre pokoj je slovo šalom, a to znamená „dokončenosť, neporušenosť, blahobyť“. Je to pokoj, ktorý ide ruka v ruke so spravodlivosťou a pravdou a nemá nič spoločné so zlovôľou. Keďže kvôli ľudskej neposlušnosti je na svete hriech, pokoj prichádza iba ako dar od Hospodina. Boží pokoj je niečo, čo nie je zo sveta a pravý pokoj nachádzame iba v Božích rukách. Ježiš sám je pokoj a On ho prináša medzi ľuďmi. Ježiš povedal svojim učeníkom: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!“

Pán Ježiš priniesol do sveta pokoj, keď nás svojou obetou zmieril s Bohom. Kto o sebe vyznáva, že je hriešny, potrebuje mať pokoj s Bohom. Apoštol Pavol o tom jasne píše v Liste do Ríma v 5. kapitole: „A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista.“

O Vianociach sa hovorí, že sú to sviatky radosti a pokoja. Vieme však, že ten vianočný pokoj, ktorý je často iba umelo vyvolaný, netrvá celý rok. Ježiš prináša pokoj, ktorý nie je spôsobený iba dočasnou vianočnou atmosférou. Boží pokoj nie je iba krátkodobý a nestabilný. Pokoj Boží je večný a nič ho nenaruší. V tomto svete často vládne nepokoj, preto ďakujeme Ježišovi Kristovi za Jeho vykupiteľské dielo. Kristus vydobyl pre nás Boží pokoj. Vydal sám seba za náš hriech, aby nám daroval odpustenie a pokoj s Bohom. Kristova krv nás očisťuje od našich hriechov. Pán Boh prináša pokoj do sveta a my ten pokoj máme hľadať vo vzťahu k Bohu, ale aj vo vzájomných medziľudských vzťahoch. Pán Boh nám ponúka odpustenie.

Kristov príchod na svet je len začiatkom tej radostnej zvesti. Ak chceme byť v tomto svete šíriteľmi a zvestovateľmi pokoja, musíme sa učiť od Boha, čo je to Boží pokoj. Chváľme Ježiša, že prichádza k nám. On je tým pokojom. Boží pokoj smieme s pokorou prijať a radovať sa z toho. Amen.

Vypočujme si ešte slová vyslania, ako sú napísané v Liste Židom v 12. k.:
Hľadajte pokoj s každým človekom i posvätnosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána!

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.